

ת"פ 2294/08/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד מוחמד בן פריח אבלחירי, יוסף בן פריח אבלחירי, אחמד בן פריח אבלחירי

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ט אלול תשע"ט
19 ספטמבר 2019

ת"פ 2294-08-17 מדינת ישראל נ' אבלחירי ואח'

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד
נגד	ע"י ב"כ מתמחה יוסף טייב
הנאשמים	1. מוחמד בן פריח אבלחירי 2. יוסף בן פריח אבלחירי 3. אחמד בן פריח אבלחירי ע"י ב"כ עו"ד יאסר אבו ג'מאע

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין עבירות כדלקמן:

- תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 274 (3) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (מספר עבירות);
- הפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידם, בניגוד לסעיף 275 לאותו חוק (מספר עבירות).

על פי עובדות כתב האישום, מיוחס לנאשמים, שלושתם אחים, המתגוררים בעיר רהט, כי ביום 02.08.2016, סמוך לשעה 07:00 בבוקר, עת הגיע צוות שוטרים על מנת לערוך חיפוש לפי צו בביתו של הנאשם 1, ולאחר שאחד השוטרים הציג לנאשם 1 את הצו וביקש ממנו להתלוות אליו כדי לערוך חיפוש על גופו - הצית הנאשם 1 סיגריה, וכשביקש ממנו השוטר שלא לעשות כן - תקף אותו הנאשם 1, בכך שהיכה בפניו באמצעות ידו השמאלית.

השוטר ניסה להשתלט על הנאשם 1 כדי למנוע ממנו להמשיך בתקיפה ובתגובה - בעט הנאשם 1 ברגלו של השוטר והמשיך להתפרע, במטרה להפריע לשוטר למלא את תפקידו.

שוטר נוסף התקרב, על מנת לסייע בהשתלטות על הנאשם 1. הנאשם 1 המשיך להתפרע ותקף גם את השוטר הנוסף, בכך שבעט בידו.

בשלב זה, זינק הנאשם 2 על אותו שוטר מאחור; נתלה על גבו והפיל אותו לרצפה - על מנת להכשיל אותו במילוי תפקידו.

שוטר שלישי התקרב וצעק לנאשם 2 "תעצור, משטרה, תפסיק" אך הנאשם 2 לא הפסיק ושוטר שלישי נאלץ להשתלט עליו בכח.

בשלב זה, קפץ הנאשם 3 על שוטר נוסף, רביעי במספר, אחז בכתפו והחל לדחוף אותו. אותו שוטר השתלט על הנאשם 3 וכאשר הגיעו שני שוטרים נוספים במטרה לסייע לעצור את הנאשם 3, התנגד למעצרו בכך שבעט ברגליו ודחף את השוטרים בידו. הנאשם 3 נחבל בפניו במהלך ניסיון ההשתלטות עליו.

בעת הגשת כתב האישום, היה הנאשם 2 - קטין. בהתאם לסעיף 4 (א) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971, ניתנה הסכמה פרקליט המחוז להעמדתו לדין ביחד עם אחיו הבגירים.

הנאשמים כפרו בעובדות ובעבירות שבכתב האישום.

הנאשמים לא הכחישו נוכחות בזמן ובמקום ואף לא את האירוע במסגרתו הגיעו השוטרים לערוך חיפוש.

עם זאת, טענו הנאשמים, כי לא הופעלה כל אלימות מצדם.

כן נטען, כי כלל הנאשמים הותקפו על ידי השוטרים ואף נאשם 3 הגיע לבית החולים במצב קריטי ואושפז למשך שני ימים ושלושה לילות.

לאחר שמיעת ראיות, הורשעו הנאשמים בכלל העובדות והעבירות שבכתב האישום.

בהתאם להכרעת הדין, נקבע, במישור העובדתי בלבד, כי כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרמו לשוטרים חבלות, ובין היתר, לקצין ע.ת. 1 נגרמה חבלה קשה בגבו כתוצאה ממעשיו של הנאשם 2, אשר קפץ עליו מאחור והפילו לארץ - חבלה אשר הצריכה פינוי מהמקום בסיוע חבריו ולאחר מכן פינוי לבית החולים באמבולנס; לנגד מוביל המשמרת ע.ת. 3 - נגרמה חבלה בידו כתוצאה מבעיטה שקיבל. חבלה זו הצריכה קיבוע היד. חבלה זו יוחסה לכלל הנאשמים מכוח דיני השותפות; לבלש ע.ת. 2 נגרמו שריטות וחבלה במרפק. כתוצאה מהשריטות - נורה אצלו צלקת. בנוגע לחבלות אלה נקבע, כי בסבירות גבוהה - לא נגרמו ממעשיהם של הנאשמים, אלא על ידי אחרים שהיו נוכחים באירוע.

קביעות אלה לא הביאו לשינוי בסעיפי האישום שיוחסו לנאשמים.

חרף הרשעת הנאשמים שלא על פי הודאתם, עתרה ההגנה להפנייתם להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר הגשת התסקירים בענינם - טענו הצדדים לעונש ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

מטעם התביעה, הוגש, לענין העונש, המרשם הפלילי של הנאשם 1 (ת/12). לחובת נאשם זה - הרשעה קודמת, שניתנה בתאריך 11/06/19, בגין עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכן שיבוש מהלכי משפט.

בענינם של יתר הנאשמים - לא הוגשו ראיות לעונש מטעם התביעה.

מטעם ההגנה - לא הוגשו ראיות לעונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

כאמור - עתרה ההגנה להפניית הנאשמים להערכת שירות המבחן למבוגרים, חרף כך שלא הורשעו על פי הודאתם.

בענינו של הנאשם 1 הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות - כבן 25, רווק, בן למשפחה פוליגמית. אחד מבני המשפחה מרצה מאסר בגין עבירה של רצח בתוך המשפחה.

מגיל צעיר - התקשה הנאשם בקבלת סמכות ונהג לברוח מבית הספר ולהתחבר עם אחרים המעורבים בפלילים. עזב את בית הספר לאחר שש שנות לימוד.

הנאשם התקשה להודות בעבירות ויחס את האלימות לשוטרים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבטא עמדות שאינן אותנטיות ומתקשה לשתף את קצינת המבחן בתפיסת עולמו האמתית ובעמדותיו בנוגע לשוטרים ולנציגי החוק.

הנאשם מתקשה להבין את חומרת התנהגותו האלימה.

שירות המבחן התרשם, כי במצבים שונים בחייו - עלול הנאשם להתנהג באופן תקפני ואלים תוך שהוא מתקשה לראות את השלכות מעשיו כלפי הזולת.

שירות המבחן נמנע מהמלצה בענינו של הנאשם.

בנוגע לנאשם 2 - הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 21, רווק.

הנאשם מוכר לשירות המבחן, בעקבות תיק נוסף התלוי ועומד נגדו, בגין עבירות של תקיפה חבלנית בחבורה וחבלה במזיד ברכב, בגין הוגש כתב אישום. יוער, כי משטרם ניתנה הכרעת דין בתיק זה - לא ייקח בית המשפט עובדה זו בחשבון.

הנאשם בן למשפחה פוליגמית.

הנאשם עזב את בית הספר לאחר תשע שנות לימוד, על מנת לסייע בפרנסת המשפחה.

הנאשם עבד בעבודות שונות, באופן שאינו רציף.

הנאשם התקשה להודות בעבירות.

שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם להתייחס לדפוסי התנהגותו האלימים ומהידרדרות ביכולתו לווסת את דחפיו התקפניים.

הנאשם נקט בעמדה קרבנית ונטה להשליך האחריות על השוטרים.

הנאשם מתקשה לגלות יציבות במסגרות חיו השונות.

הנאשם חשוף לסביבה עבריינית.

לאור עמדותיו של הנאשם - נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה לגביו.

בענינו של הנאשם 3 הוגש תסקיר - המפרט את נסיבותיו האישיות. כבן 28, נשוי ואב לארבעה.

הנאשם עזב את בית הספר לאחר שבע שנות לימוד, בשל כך שהתקשה בלימודיו ולאור רצונו להשתתף בפרנסת המשפחה.

הנאשם הסתבך בחובות שונים ולטענתו - מצבו הכלכלי גורם לו ללחצים.

הנאשם נמנע מלהודות בעבירה ומסר, כי הותקף על ידי השוטרים.

שירות המבחן התרשם, כי אינו נוטל אחריות על מעשיו ונוטה להליכה על גורמי אכיפת החוק, תוך כדי הצגת עצמו כקרבן.

שירות המבחן התרשם, כי במצבי דחק מתקשה הנאשם לווסת את רגשותיו.

שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה בענינו של נאשם זה.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טענותיה לעונש בכתב (ת/13) והשלימה אותן על-פה.

התביעה הדגישה את הצורך להגן על נציגי החוק ואת הפגיעה בשלטון החוק, כתוצאה ממעשה אלימות כלפי נציגים אלה.

התביעה הדגישה, כי במקרה דנן, נקטו הנאשמים באלימות פיסית חמורה כלפי השוטרים, תוך התנגדות לחיפוש, שנעשה ע"פ צו, כלומר - במטרה להכשיל את השוטרים בפעילותם.

התביעה הדגישה, כי מדובר בנאשמים שלא לקחו אחריות על מעשיהם.

לטענתם התביעה, מלמדים מעשיהם של הנאשמים על נורמות עברייניות מושרשות.

התביעה עותרת למתחם ענישה, אשר ינוע בין 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת המתחם, עותרת התביעה להעמיד עונשם של הנאשמים 1 ו-2 על הרף הבינוני-גבוה של המתחם; אשר לנאשם 3 - להעמיד עונשו על הרף הבינוני של המתחם.

עוד עותרת התביעה להשית על הנאשמים עונש מאסר צופה פני עתיד וקנס.

ההגנה חזרה על עמדת הנאשמים, העומדים על חפותם.

לטענת ההגנה, סבל קצין המשטרה ע.ת.1 מבעיות רפואיות בגבו עוד טרם החבלה, שנגרמה לו ע"י נאשם 1 ובשל כך - לא ניתן להוכיח קשר סיבתי בין מצבו של הנאשם 1 לבין המכות שספג.

ההגנה טענה, כי הנאשם 2 נפגע באירוע, ואף אושפז בבית החולים.

ההגנה טענה, כי השוטרים הגיעו למתחם, בו מתגוררת משפחה גדולה, ובה הרבה נפשות ועל כן - המדובר באירוע רחב, שהשליטה בו לא היתה רק אצל הנאשמים. הנאשמים אף לא רצו בתוצאות האירוע.

ההגנה עותרת להסתפק בעונש הרתעתי בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כספי.

בדברם האחרון, מסרו הנאשמים 1 ו-2 כי אין להם מה לומר. הנאשם 3 מסר, כי הוא נשוי ואב לילדים ומבקש לגדל אותם.

דין והכרעה

העבירות שעברו הנאשמים הן בעלות מספר מאפייני חומרה.

יש בהן בבחינת התרסה כלפי שלטון החוק.

יש בהן בבחינת ערעור הסדר הציבורי ומרקם החיים המשותף באזור. ערעור כזה, שעלול להביא לתוצאות קשות כלפי כל הצדדים המעורבים.

יש בהן כדי לרתק כוחות האכיפה והמשטרה ולמנוע מהם למלא את תפקידם להשגת יעדים אחרים בתחום מיגור הפשיעה.

מעבר לפן הכללי, נגרמה גם פגיעה לשלומם ולבטחונם האישי של אנשי המשטרה. גבי כך כבר נאמר, לא פעם, כי על בית המשפט לשמש להם כ"חומת מגן" שתאפשר פעילותם ללא מורא.

בנוגע לכך, ראוי להביא מדברי בית המשפט העליון בפסק הדין ע.פ. 5214/13 **מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות" (עניין מוסא, שם). אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (8.3.1988)). מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (רע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל (18.12.2006); עניין מוסא, שם).

כן נאמר בפסק הדין ע.פ. 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא** (פורסם במאגרים):

משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבור.

שלומם הגופני והאישי ושלוש חייהם של השוטרים אינו הפקר, ועל בית המשפט ליתן להם הגיבוי המתאים כאשר מותקפים בעת שממלאים את תפקידם.

לענין זה נפסק, בפסק הדין עפ"ג 30191-02-15 **מדינת ישראל נ' אגרוף** (פורסם במאגרים, 31.03.15), כדלקמן:

משנה חומרה יש לראות בביצוע העבירות האמורות כלפי אנשי אכיפת החוק אגב התפרעויות רבות משתתפים; שכן באירועים אלו מתווסף גורם של התרסה נגד שלטון החוק ומרות המדינה, מוגבר החשש מהסלמת האלימות עד כדי סיכון בפגיעות בגוף או בנפש, וגורמי אכיפת החוק נתקלים בקושי של ממש בהשלטת הסדר הציבורי. על-כן נדרש, כי בעבירות אלו תוטל ענישה מחמירה, זאת הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים, והן מטעמים של הרתעה אפקטיבית - אישית וכללית.

לא תהיה זו הפרזה לאמר, כי עצימותה של האלימות שהופעלה באירוע זה, היא מן החמורות.

מלחמתן של רשויות החוק בתופעות מסוג זה, לא תוכל להישאר במישור הרטורי בלבד. עליה לבוא ידי ביטוי גם במישור

המעשה, תוך גזירת ענשי מאסר ממשיים.

קביעת מתחם הענישה

בעבירות שענינן תקיפת שוטרים, נקבעו מתחמי ענישה שונים, בין היתר, לאור אופי התקיפה המתוארת; מספר המעורבים בתקיפה; השימוש בנשק חם או קר; תוצאות האלימות.

בפסק הדין רע"פ 8172/10 **גזאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעור ההגנה על עונש מאסר בין 16 חודשים, בגין עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, אשר כללה דחיפת השוטר והפלתו ארצה בניסיון להימלט מעיכו. מדובר בעבירה שנעברה ע"י בן אדם אחד.

בפסק הדין עפ"ג 49806-07-13 **אלסנע נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נדחה ערעור ההגנה על עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים, בגין עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, אשר כללה הכאת השוטר באגרופים על ידי מעוכ, במטרה להכשיל את עיכו של מעורב נוסף, שנמלט מהמקום.

בפסק הדין רע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), אושר עונש מאסר בן 28 חודשים (לרבות הפעלת מאסר מותנה) בגין מקרה בו תקף אדם אחד שוטרים, במטרה להימלט ממעצר.

בפסק הדין עפ"ג 31060-04-14 **אטרש נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים, מתחם ענישה שנקבע בבית משפט זה, בגין מעשי עבירה שכללו תקיפת שוטרים, כך שינוע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל. באותו מקרה, לא נגרמו חבלות למי מהשוטרים המעורבים. מנגד, כללה התקיפה ידוי אבנים לעבר השוטרים.

כאשר, בעקבות מעשה תקיפה, נגרמה חבלה לשוטרים, אושר מתחם ענישה המגיע עד 5 שנות מאסר בפועל. ראו ע.פ. 5214/13 **סירחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

בגזרי הדין ת.פ. 18218-03-14 **מדינת ישראל נ' אלסייד** (גזר דין מיום 26/03/17); ת.פ. 12584-12-13 **מדינת ישראל נ' אלסייד** (גזר דין מיום 16/02/17) - נקבע מתחם ענישה, שיגיע עד 6 שנות מאסר, אם כי לעבירות האלימות, שכוונו נגד השוטרים, התווספו עבירות של השתתפות בהתפרעות בלתי חוקית והרקע למעשים - שלא כמו במקרה דנן - היה אידיאולוגי. ערעור על גזר הדין האחרון נדחה, בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים. ראו עפ"ג 3109-03-17 **אלסייד נ' מדינת ישראל** (24/05/17).

בשים לב לכלל הפסיקה שהוצגה, כאשר במקרה דנן - המדובר בתקיפת השוטרים בחבורה; המדובר בתקיפה ברף

אלימות גבוהה, שהביאה לתוצאות שאינן קלות; אך מנגד - אין המדובר בתקיפה על רקע אידיאולוגי והיא לא כללה שימוש בנשק, חם או קר - יעמיד בית המשפט את מתחם הענישה בין 12 עד 28 חודשים מאסר בפועל.

זאת, בתוספת עונש מאסר מרתיע, צופה פני עתיד, וכן עיצום כספי מסוג קנס.

אשר לקביעת עונשם של הנאשמים, במסגרת המתחם:

הנאשם 1 - לחובתו הרשעה קודמת, בין היתר בעבירה, שגם היא נעברה נגד אנשי מרות, אם כי - ההרשעה נרשמה לחובתו לאחר הסתבכותו בעבירות דנן. אך יש בה ללמד, כי לא הפיק הלקחים הנדרשים מהסתבכותו.

הפרוגנוזה בענינו של נאשם זה, על פי הערכת שירות המבחן - שלילית ושירות המבחן אף מצא לציין, כי במצבים שונים בחייו - עלול להתנהג באופן תקפני ואלים.

המדובר במי שנמנע מליטול אחריות על מעשיו ושירות המבחן אף התרשם, כי אינו משתף בתפיסת עולמו האמיתית ובעמדותיו בנוגע לשוטרים ולנציגי החוק.

נאשם זה הפגין תעוזה רבה במהלך האירוע.

בית המשפט מוצא להעמיד עונשו של נאשם זה - על הצד הבינוני - גבוה של מתחם הענישה.

הנאשם 2 - כאמור לעיל - אין בידי בית המשפט ליתן משקל להסתבכותו הנוספת, בעבירה של תקיפה חבלנית בחבורה, שכן טרם הוכרע דינו בענין זה, הממתין לבירור דין ועל כן - יראה אותו בית המשפט כמי שנעדר הרשעות קודמות.

עם זאת, גם בענינו של נאשם זה - ניתנה פרוגנוזה שלילית מאת שירות המבחן, אשר התרשם מקושי של הנאשם להתייחס לדפוסי התנהגותו האלימים ומהידרדרות ביכולתו לווסת את דחפיו התקפניים.

אף נאשם זה - נמנע מליטול אחריות על מעשיו.

גם הוא - הפגין תעוזה במהלך האירוע.

בענינו של נאשם זה - יעמיד בית המשפט את העונש על הצד הבינוני - נמוך של מתחם הענישה.

הנאשם 3 - נעדר הסתבכויות כלשהן עם החוק עד למקרה דנן.

עם זאת, גם בענינו ניתנה פרוגנוזה שלילית מאת שירות המבחן, אשר התרשם, כי אינו נוטל אחריות על מעשיו וכי מתקשה לווסת את התנהלותו במצבי דחק.

בענינו של נאשם זה - יעמיד בית המשפט את העונש על הצד הנמוך - בינוני של מתחם הענישה.

שלושת הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות, מבלי שמי מהם נטל אחריות על מעשיו ותוך שהם ניסו להטיל האחריות למעשיהם על השוטרים, אשר פעלו למילוי תפקידם וחלקם נפגע קשות באירוע. במצב דברים זה - אין מי מהם זכאי להקלה, לה זכאי נאשם, אשר מודה בעבירות ונוטל אחריות למעשיו. עם זאת, כמובן, אין בכך כדי להביא להחמרת ענשו של מי מהם.

בית המשפט מקבל עתירת התביעה להשית על הנאשמים גם עונש מרתיע צופה פני עתיד.

כמו כן, לאור ההכבדה הממשית על פעילותם של כוחות השיטור באירוע נושא כתב האישום - אשר כרוכה בשימוש במשאבים, שהם מוגבלים - יושת גם עיצום כספי מסוג קנס, אם כי, כאשר אין המדובר בעבירות, שכוונו למען בצע כסף - לא יושת עיצום כספי על הצד הגבוה.

משלא עתרה התביעה לפיצוי מי מהשוטרים המעורבים - לא יושת רכיב זה.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בהערכות שירות המבחן בנוגע לנאשמים; שמע דברו האחרון של הנאשם 3 - דן את הנאשמים לענשים כדלקמן:

- א. לנאשם 1 - 20 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;
- ב. לנאשם 2 - 18 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;
- ג. לנאשם 3 - 14 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;
- ד. על כל אחד מהנאשמים - 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימנים ג', ד'; או פרק י';
- ה. על כל אחד מהנאשמים - 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימנים ג', ד'; או פרק י'.

ו. כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך 6,000 ₪. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 15.12.2019 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

הנאשמים יאסרו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ט אלול תשע"ט, 19 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.